

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Odborná Příprava, Soudní Síť a Agentury](#) > [Vzdělávání Justičních Pracovníků](#) > [Vnitrostátní Systémy Vzdělávání](#) > [Počáteční Odborná Příprava Soudců a Státních Zástupců V Evropské Unii](#) > [Germany](#)

Počáteční odborná příprava soudců a státních zástupců v Evropské unii

Obsah zajišťuje
Německo

Německo

Obecný popis

Za prvé je třeba poznamenat, že je obtížné poskytnout v tomto ohledu přesné informace, jelikož podrobné otázky počátečního právního odborné přípravy spadají do kompetence našich spolkových zemí (*Länder*). Německý zákon o soudnictví (*Deutsches Richtergesetz, DRiG*) obsahuje pouze základní pravidla, pokud jde o počáteční odbornou přípravu právníků. Podrobnosti upravují právní předpisy šestnácti *spolkových zemí*.

Podle německého zákona o soudnictví je počáteční právní odborná příprava v Německu koncipována jako společná odborná příprava pro všechny právníky; probíhá ve dvou fázích: vysokoškolské studium (*Studium*) a praktický výcvik v přípravné službě (*Vorbereitungsdienst*).

Přesné podrobnosti najdete v oddílech 5, 5a až 5d a 6 německého zákona o soudnictví, viz příložený překlad uvedeného zákona do angličtiny.

Přístup k počáteční odborné přípravě

Ke studiu práva je zapotřebí všeobecná kvalifikace pro přijetí na vysokou školu. Studenti ji získají po složení maturitní zkoušky (*Abitur*) nebo po získání rovnocenné kvalifikace. Volba některých školních předmětů však nemá na přijetí ke studiu vliv.

Formát a obsah počáteční odborné přípravy

1. Vysokoškolské studium

Fáze vysokoškolského studia, která je obecně zaměřena na to, aby studenti získali základní znalosti občanského, trestního a veřejného práva (včetně historických, filozofických, sociálních a ekonomických aspektů těchto předmětů s cílem poskytnout porozumění právnímu a soudnímu systému jako celku). Studenti jsou rovněž vzděláváni v metodice analýzy faktů, aplikace práva a hledání spravedlivého řešení v daném případě. Studium je zakončeno první zkouškou z práva (*Erste juristische Staatsprüfung*), která se skládá z písemné a ústní části. Příslušnými orgány pro první zkoušku z práva jsou v každé *spolkové zemi* zkušební orgán v oblasti práva (*Landesjustizprüfungsamt*) a univerzita, na které uchazeč studoval. Za provádění zkoušek odpovídají zkušební orgány.

V rámci první části zkoušek musí uchazeči složit pět až sedm zkoušek (v závislosti na příslušné *spolkové zemi*, přičemž každá z nich trvá pět hodin). Zkoušky jsou tvořeny fiktivními případy, které vycházejí ze skutečných právních případů a které musí uchazeči vyřešit formou právního stanoviska. Následně musí absolvovat ústní zkoušku, která se podílí na 63 až 75 % (v závislosti na *spolkové zemi*) celkového dosaženého výsledku.

2. Stáže

Po složení první zkoušky (při které neuspěje až čtvrtina uchazečů) zahájí téměř všichni uchazeči dvouletou přípravnou službu, kterou organizují jednotlivé justiční úřady šestnácti *spolkových zemí*. Každý uchazeč, který úspěšně vykonal první zkoušku, má právo být přijat do přípravné služby. Je však možné, že žadatelé budou muset čekat vzhledem k tomu, že zejména u soudů není dostatek míst pro praktický výcvik. Během tohoto praktického výcviku pobírají měsíční odměnu vyplácenou ze státní pokladny. Cílem přípravné služby je seznámit účastníka (čekatele, tzv. „*Referendar*“) se skutečnou situací v různých právnických profesích. Zde je důležité poznamenat, že tato služba je společná pro všechny budoucí příslušníky právnických profesí – advokáty, soudce, státní zástupce, notáře, právníky ve státní správě atd. Cílem je také srovnatelná úroveň odborné přípravy s rovnocennou závěrečnou zkouškou, jíž je druhá státní zkouška. Čekatel absolvuje několik fází přípravy – u civilního soudu, u trestního soudu (nebo státního zastupitelství), v advokátní kanceláři, u správního orgánu a u instituce, kterou si sám zvolí. Přestože má výcvik převážně praktickou povahu, nelze popřít, že se zabývá pouze některými aspekty praxe, které jsou však velmi důležité.

Během různých fází výcviku musí být čekatelé přinejmenším seznámeni s procesním právem.

Ukončení počáteční odborné přípravy a procesu kvalifikace

U druhé státní zkoušky z práva (*Zweites Juristisches Staatsexamen*) se ověřují znalosti a dovednosti v oblasti procesního práva, a to ve větším rozsahu než při první zkoušce. Jádrem písemných zkoušek je zpravidla vypracování rozsudku nebo obžaloby na základě skutečného spisu. Při ústních zkouškách se čekatelé opět zabývají případy s určitým zaměřením na praktické otázky. Také druhá zkouška není snadná, i když míra neúspěšnosti je mnohem nižší (asi osm procent). Druhou státní zkoušku každoročně skládá téměř 10 000 účastníků.

V případě druhé státní zkoušky musí uchazeči složit osm až jedenáct písemných zkoušek, z nichž každá trvá pět hodin; písemná zkouška se na výsledné známce podílí ze 60 až 75 %. Ve většině *spolkových zemí* skládají uchazeči zkoušky, v nichž musí řešit daný případ. Často musí vynést rozsudek. Při ústních zkouškách v některých *spolkových zemích* musí uchazeči odpovídat na otázky z oblasti práva. V jiných *spolkových zemích* jsou rovněž povinni připravit spis a předložit výsledek zkoušejícím. Používají se různé systémy. Na rozdíl od první zkoušky v současnosti většina *spolkových zemí* umožňuje při druhé státní zkoušce z práva používat předem připravené komentáře.

Na základě druhé státní zkoušky z práva je získána „kvalifikace pro výkon soudcovské funkce“ (*Befähigung zum Richteramt*). I přes svůj název je tato kvalifikace předpokladem pro výkon téměř všech právnických profesí, jak je stanoveno zákonem. Po získání kvalifikace pro výkon soudcovské funkce se uchazeč může ucházet o místo soudce nebo státního zástupce ve *spolkových zemích*. Předpoklady pro jmenování soudců v Německu jsou stanoveny v § 9 německého zákona o soudnictví. Každá *spolková země* navíc stanoví přesnější podmínky (známky získané u obou zkoušek, požadovaná další kvalifikace, pracovní pohovory nebo hodnotící centra) pro výběr nejlepších uchazečů.

Další informace naleznete v oddíle 2, § 5 a 6 [zákona o soudnictví](#).

Poslední aktualizace: 19/08/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.